

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De pijs exercitationibus. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

suo parere nolint, in ijs rebus, quæ ad eius Ecclesiæ vtilitatem spectant, cuius sumptibus aluntur, & educantur; grauius peccabunt, atque à Deo, tanquam alienæ facultatis vsurpatores, accerrimè punientur.

Sunt igitur ea potissimum de causa Seminaria erecta, vt in ijs boni strenuè operarij ad curationem animarum, quas suo sanguine pretiosissimo Christus redemit, instituantur; & ij quidem adolescentes (qui ob ætatem, cum tenera sit, & procliuior ad voluptates, & flexibilibus etiam ad bonarum rerum impressiones admittendas in operibus virtutum erudiri debent) vt eam vitæ perfectionem adipiscantur, quæ in ijs, qui Doctores populorum futuri sunt, elucere debet, & seuerioribus disciplinæ legibus coercendi.

Cum igitur duo precipue in Sacerdote, & animarum Pastore requirantur, probitas videlicet, ac doctrina; earum vtraque in Seminarijs est comparanda. At sicut probitatis maior est necessitas, quam Doctrinæ; sic illis in eius studio magis est elaborandum: cum præsertim acquisitio virtutum, in vniuscuiusque assiduitate, & industria, potiusquam in Rectorum, aut præceptorum diligentia sit posita; ita vt nisi quis laborem adhibeat, non multum, aut nihil illi aliorum vigilantia sit profutura.

Quamobrem vnusquisque sit ea mente, ac voluntate, idque sibi quotidie proponat; vt omnino velit in bonum Ministrum pro huius Ecclesiæ Mediolanensis adiumento euadere; seque Deo iuuante, purum ab omni peccati labe conseruare: sic enim affectus, multò facilius Doctrinæ cognitionem accipiet, maiore tum suo, tum cæterorum emolumento; Beneficijque magnitudinem agnoscens, quòd illi tam præclara sit oblata facultas, toto animo singulis diebus Deo se offerat; rogetque, vt se ad prædictum finem idoneum efficiat operarium.

Quòd si quis decursu tēporis de statu mutando consilium caperet, etiam si de Religione ingredienda cogitaret, de eo Reuerendiss. Archiepiscopum, vel Rectorem statim certiore faciat.

Peccaret enim, si in Seminario hoc animo viueret, in alium finem consumens, quod ad operarios solum pro huius Ecclesiæ auxilio sustentandos est constitutum.

De pijs exercitationibus. Cap. I I.

Quotidie mane singuli semihoræ spatio mentali orationi vacent; qua perfecta, Matutinum officium Beatæ Mariæ Virginis, & Primæ recitent; Tertiarum verò, Sextarum, & Nonarum, dum Missæ sacrificio intersunt, horas; Vesperarum, & Completorij, vespertino tempore post scholas deuotè persoluant.

Singulis diebus omnes antequam Bradam adeant, Missæ sacrificio intersint, eiq; vicissim inseruiant. Cum verò Sacerdos, secreta quæ vocantur, recitabit, horis absolutis, si quod tempus superfit, Missæ Mysteria piè meditentur, Coronam ve, aut Rosarium dicant, prout à Confessore expedire iudicatum fuerit.

A prandio, & cœna in Ecclesiam recta pergant, ibiq; orationem Dominicam, & Angelicam salutationem secretò quinquies dicant.

Vesperis post recreationis tempus, signo campanæ dato meditationis rationem reddant; tum in locum constitutum conuenient, vbi futuræ meditationis argumentum accipient.

Quotidie Vesperis per quartam horæ partem conscientiam diligenter excutiant.

Dominicis, reliquisque diebus festis in Ecclesia Seminarij Missæ maiori, ac diuinis officijs intersint; illis tamen exceptis, qui Metropolitanam obibunt, vt altari ministrent, cæterasque sacras functiones exerceant.

Confiteantur omnes Seminarij Confessori peccata sua, saltem prima quaque, & tertia cuiusque Mensis Dominica diebus præterea festis Christi Domini, B. Virginis Mariæ, Sanctorum Ioannis Baptistæ, & Apostolorum, & Sancti Ambrosij, omnibusque Dominicis Aduentus, & Quadragesima.

Qui verò sacris ordinibus initiati sunt, semper

semper singulis octo diebus: qui alicui sodalities B. Virginis sunt adscripti, eius leges, & instituta ea de re seruent.

Prima quoque cuiuslibet mensis Dominica die, & solennibus item totius anni diebus festis, sacram Eucharistiam sumant: in Adventu verò, & Quadragesima, singulis saltem quindecim diebus: quod idem Diaconi, & Subdiaconi semper præstent.

Quotiescunq; autem sumunt, siue in Ecclesia Metropolitana, siue in Ecclesia Seminarij, aut alia quapiam, superpelliceum induant: idemque faciant, quotiescunq; Reuerendis. Archiepiscopo celebrante, ipsi adfuerint.

Post sacram verò communionem in Ecclesia persistentes, in aliqua pia eiusdem Mysterij meditatione quadrantis horæ spatio versentur; nec inde prius discedant, quàm per ædituum signum campanæ datum audierint.

Singuli in Cœnaculo concionentur, prout moniti fuerint; & semel saltem in hebdomada se in sacris ritibus, & ceremonijs ad Ecclesiam spectantibus exercent, nisi aliter expedire censebitur.

Opera pietatis, si quando illis à Rectore permittum fuerit, studiosè præstent; præcipuè verò in concionandi munere, si modò Diaconi sint, publicè se exercent, impetrata prius per Rectorem à Reuerendissimo Archiepiscopo facultate.

De disciplina, & moribus. Cap. III.

Quomodo se gerant erga superiores.

Superioribus omnes, & singuli debitam obedientiam, & obseruantiam omnino præstent; coram Rectore autem, nec caput operiant, nec assideant, vbicunq; illi sint, nisi prius ab eo iussu fuerint.

Quòd si Prælati aliquis, aut vir insignis interfit, caput non tegent, donec iterato admoniti fuerint.

Si quid à Rectore petierint, repulsamq; tulerint, taciti acquiescant; quòd si videatur eidem in memoriam reuocandum, id postero die facere possint; amplius nullo modo, nisi noua intercedente causa.

Dum aliquid à Rectore petunt, rei,

loci, & temporis rationem habeant; vnde scilicet nihil contra leges, & instituta, nisi urgente necessitate, petant; nihil tempore orationis, aut studijs dicato; nihil in templo, vel in Sacristia, præsertim si tunc Superior sit celebraturus, aut Missam paulò ante perfecerit.

Erga Rectore ea sint animi affectione, qua filij erga patrem: Ab eo si quid præter voluntatem imponitur, aut negatur, id existiment ad vtilitatem suam referri, pro certo habentes, superiores ad id multis duci causis, quæ adolescentibus plerunq; lateant.

Eidem Rectori liberè suos sensus exponant, vt illis prout opus fuerit consulat; cum nihil sit difficilius adolescenti, quàm immoderatis animi affectionibus per se moderari.

Quapropter literas neq; mittant ipsi, neque ad se missas aperiant, priusquam Rectori ostenderit.

Qui aliqua in re Seminarij leges violarit, Rectorem conueniat, seq; delicti sui, ac erroris accuset.

Si quid ex illis Reuerendis. Archiepiscopus scire voluerit, id simpliciter, sincereq; aperiant.

Quòd si crimen aliquod suum deferri contingat, auctorem non querant; rescientes autem, nullam malè erga illum affecti animi significationem dent; contentur potius in posterum meliores fieri, neque ea admittere, propter quæ merito possint accusari.

Officium aliquod domi gerentibus omnes pareant in ijs rebus, quæ ad eorū officium pertinent.

Memor sit vnusquisq; vocationis sue, eoq; nomine sæpè Deo gratias agat, coneturq; maxime, vitam, vt clericum decet, instituere: Cum tam multæ utilitates ex boni, tot detrimenta ex mali vitæ Sacerdotis proficiantur.

Modestiam vbique seruent, in Ecclesia præcipuè, Dormitorio, Cœnaculo, ac extra domesticos parietes; cum illa adolescentiæ peculiare sit ornamentum.

Caueant igitur, nè oculos huc illuc circumferant; nè loquantur altius, præsertim si multi sint; nè strepitum excitent; nè nimis festinanter incedant.

Quam erga se ipsos cautione adhibeant.